



Георговденъ.

Аганце блѣ
Въ росни ливади,
Вѣнци извиватъ
Пенка и Ради,
Утре е свѣтълъ
Праздникъ Георговденъ.

На всѣка вратня
Въ бѣденъ, заможенъ
Вѣнецъ отъ росни
Цвѣтя е сложенъ,
Че утре день е
Свѣтълъ Герговденъ

Ал. Божиновъ

На Герговденъ

Не далеко отъ наше село има голѣмъ клонатъ джбъ. Никога въ него брадва не е влазяла, затова лѣте подъ сѣнката му могатъ да дрематъ едновременно по нѣколко стада безъ да се размѣсятъ. А кога се свие буря, цѣли орляци птици намиратъ подслонъ въ шумнатитѣ му клоне.

Еднажъ въ годината — на Герговденъ цѣлото село излазя подъ тоя джбъ. Тамъ изнасятъ всички корбани — печенитѣ герговски агнета и подъ него се слага голѣма трапеза. Освенъ съ агнета, тя се покрива и съ разни други ястиета и съ много хлѣбове. Отъ всѣка къща носятъ и по единъ голѣмъ квасенъ хлѣбъ, който се нарича „кошара“. Отгоре по него сж налепенни много тѣстени топчета — толкова, колкото овци има стопанката, която го е месила.

Следъ като свещеникътъ извърши своята служба, кошаритѣ се тракалятъ по зелената трева. И на който стопанинъ кошарата падне съ топчетата нагоре, вѣрва се че това е на добро — че по неговото стадо нѣма да има презъ лѣтото никакъвъ моръ.